

NASLOVNICA

KULTURA

DRUŠTVO

MAGAZIN

KOLUMNNE

HR SVIJET TV

DEUTSCH

IMPRESSUM

MARKETING

[FILM](#) | [GLAZBA](#) | [KAZALIŠTE](#) | [KNJIŽEVNOST](#) | [KNJIGOZORI](#) | [UMJETNOST](#) | [KULTURNA BAŠTINA](#) | [KRATKE PRIČE](#)
YOU ARE HERE: [KULTURA](#) > [KNJIGOZORI](#) > MLADEN LOJKIĆ: 'PRESVIJETLA REPUBLIKA' VENECIJA

Mladen Lojkić: 'Presvijetla Republika' Venecija

NEDJELJA, 30 OŽUJAK 2014 21:36

Isti dan kada se održavao referendum na Krimu o odcjepljenju od Ukrajine i pripajanju Rusiji gotovo potpuno medijski prešućivano održavao se i referendum u talijanskoj regiji Veneto o odcjepljenju te regije od Italije. Istina, o tom referendumu je u svom osebujnom stilu dao komentar Milorad Dodik, aludirajući na budući referendum u Republici Srpskoj! Na referendumu u Venetu izašlo je oko 73% birača od kojih se 89% izjasnilo za osnivanje Republike Veneto (*Repubblica Venneta*) s glavnim gradom Venecijom.

Važno je naglasiti da je predvodnica „politike odcjepljenja“ talijanska populistička i rasistička stranka Sjeverna Liga (*Lega Nord*). Sjeverna Liga ima najčvršće uporište upravo u Veneciji kao i cijeloj regiji Veneto gdje pobjeđuje na lokalnim izborima te ima svog guvernera Umberto Bossia, ali je i vrlo važan politički čimbenik i u ostalim sjevernim talijanskim regijama, Lombardiji, Pijemontu i dr. Svim tim secesionističkim regijama krajnji cilj je: stvoriti samostalnu državu Padaniju na sjevernom dijelu Italije.

Nužno se je i prisjetiti da je Sjeverna Liga tijekom Domovinskog rata u Hrvatskoj svesrdno podupirala Miloševićev režim i žestoko se protivila samostalnosti Hrvatske, da je poznata po svojim radikalnim anti – muslimanskim stavovima, da se protivila NATO – ovom bombardiranju Srbije kao i priznanju Kosova kao samostalne države, da je predsjednik Sjeverne Lige u Europskom Parlamentu Mario Borgescio prigodom uhićenja Ratka Mladića izjavio kako Mladić nije ratni zločinac već iskreni domoljub, da je proces protiv njega političko nasilje te da se takvim potezima onemogućuje da Srbi zaustave prodor islama u Europu...

Zanimljivo je stoga zaviriti u genezu grada – države Venecije. Iako je Sotona u 7. stoljeću „iskorijenio“ Sveto Trojstvo u islamskom svijetu, koje je vjerskim žarom širilo svoju vjeru i osvajalo „staračke i onemoćale“ države, nije u tom svijetu uspio „pobijediti“ pravoga Boga, Boga Abrahamova. Lukavo je tada Sotona svoje poslanje unio u samo središte zapadne civilizacije, vješto obmanjujući kršćanski svijet. Stvorio je „potkožni“, nevidljivi čir na tijelu kršćanskog Zapada.

Sve je počelo kada su stanovnici rimskog trgovačkog grada Akvileje (*Aquileie*), potomci starih Feničana, progonjeni od Huna, naselili 452. godine 117 močvarnih otoka na sjevernom Jadranu. U tom feničkom skloništu, na gotovo nemogućim prirodnim uvjetima, rodila se 697. godine trgovačka metropola s duždem na čelu. Dobila je ime Venecija, prema svojim žiteljima Feničanima; (Fenecija = Venecija). Uskoro je Venecija postala najveći lučki grad na svijetu, sa raskošnim palačama i građevinama, te sa sto i pedeset kanala i četiri stotine mostova.

Ono što je znakovito, je to, da su Feničani semitski narod, poznat kao narod pomorskih torbara starog svijeta. Praktički su bili gospodari Sredozemlja, koji su nekoliko stoljeća imali monopol na trgovinu robom. Najznačajnije luke su im bile Tir, Beritus (Bejrut) i Kartaga. To je narod poznat po lukavosti, prepredenosti, pokvarenosti, demonskoj izopačenosti, koji nije mario za poštenje i čestitost. Gotovo su ih svi narodi u okruženju,

NAJNOVIJE NA PORTALU >>

- Predsjednik Ivo Josipović nadmašuje Willyja Brandta
- Ugledni redatelji se otimaju za režiranje filma o Eugenu Pusiću – Anto Nobile najavio tužbu
- Miljenko Stojić: Pod bojama neba
- Trinaesti pečat
- Sarajevo: Onemogućen puč unitarista - SDP BiH i NS Radom za boljitak pokušali ukinuti županije
- Obilježena pogibija Josipa Jovića uz poruku ministrima: 'Niko nesme da vas bije sem hrvatske milicije'
- Afera 'Sibinj'- Mladenu Kruljcu godina i pol dana zatvora
- Ruža Tomašić protiv projekta 'Gornji horizonti'
- Vukovarskom gradonačelniku Željku Sabu ukinut zastupnički imunitet
- Diktator: ' Vukovarskog referenduma neće biti...'

zbog njihovih izopačenih osobina, prezirali, čak im zbog toga nisu dozvoljavali da uplove u njihovu luku, ni ti stupe na njihovu zemlju, već su trgovali s njima na moru, ili na neutralnoj zemlji. Osim toga Feničani su prethodnici sotonske bludničke religije Babilona, gdje su se žitelji prepustali svakojakim nastranostima, hedonizmu, magiji i demoniji. Feničani su nositelji ogavnog kulta krvožednog, izopačenog, babilonskog boga Merodacha (Marduka), kojega se poistovjećivalo s Nimrodom, a kojemu su se u tlapnji za „obogotvorenjem“ uz seksualno orgijanje žrtvovala čak i vlastita djeca kao žrtve-paljenice.

To su ustvari Mlečani, a „Presvijetla Republika“ (*Serenissima Repubblica*) Venecija, kako je sama sebe nazivala, samo je formalno bila katolička država, ustvari prikriveno katolička. Ona je kroz sve vrijeme postojanja, što povijest nedvojbeno dokazuje, bila najveći protivnik Vatikanu. Ona nije bila neznabožačka država, već sotonistička država, upravo kao što je bila i država njenih predaka, Babilon. Tu prikrivenu demonsku obmanu kao katoličke države najbolje vidimo kada su Mlečani (Feničani) ponovo postali gospodari Sredozemlja, te su 832. godine iz Aleksandrije u Egiptu ukrali relikvije apostola svetog Marka i posvetili svoju sotonsku državu svetom Marku. Donošenjem tijela svetog Marka u novoizgrađenu baziliku te čuvajući njegove relikvije, Venecijanci su htjeli pokazati svijetu kako su postali jednim od najkršćanskijih gradova. Međutim, to je bila strašna opsjena! Simbol Venecije nije zasigurno sveti Marko, što je jasno i dojmljivo razotkrilo američki povjesnik i filozof Webster G. Tarpley u svom djelu *Protiv oligarhije*, već pogansko božanstvo Marduk, skriveno iza simbola svetog Marka.

Venecijanska oligarhijska tiranija trajala je gotovo tisuću godina. Cijelo to tisućljeće trajao je sukob Vatikana i Venecije, mistična borba Boga s demonskim knezom. Cijelo to vrijeme Venecija je nastojala umanjivati utjecaj i moć Vatikana. Rušila je i potkopavala Sveto Rimsko Carstvo, za vrijeme Renesanse lansirala je ideologiju ateizma, protestantskom reformacijom otrovala je Njemačku „stvorivši“ Martina Luthera, ubacivala je u Katoličku crkvu svoje demonske poslanike poput kardinala Gaspara Contarinija, prvaka reformacije, koji je nijekao besmrtnost ljudske duše, organizirala je „tridesetogodišnji rat“ u kojem ona nije sudjelovala, itd. Papa Pio II. za Mlečane je rekao: *Oni se žele prikazati kršćanima pred svijetom, no u stvarnosti oni nikad ne misle na Boga, te im do države do koje drže kao do božanstva, ništa drugo nije sveto.*

Istina je da Venecija nikada nije bila dijelom zapadne civilizacije. Ona je stoljetnim savezništvom i ženidbenim vezama, te kroz permanentni sukob s Vatikanom, bila nedjeljivi dio Bizantskog Carstva. Venecija je sa više od dvjesto tisuća stanovnika, bila drugi grad Bizanta. Nakon što su Turci osvojili Carigrad 1453. godine, a na tlu Europe su se rađale snažne države, Venecijanska oligarhija je shvatila da se u budućnosti neće moći održati na ovom prostoru, te je svoje bogatstvo postupno preseljavala u Francusku i Nizozemsku, te konačno u Englesku (osnovali su Amsterdamsku banku, Englesku narodnu banku itd.). Engleska tada preuzima demonski barjak, postaje *Babilonska bludnica*, matca svjetskog masonstva, koja će do današnjeg dana pod vodstvom masonsko-anglikanske elite povlačiti sve važne sudbonosne poteze o budućnosti čovječanstva, inicirati i rješavati sve svjetske ekonomske i političke krize, ratovima, sukobima, mirenjima.... Venecijanci su u Engleskoj postavljali engleske i britanske kraljeve, kao svoje vazale. Zanimljivost je to, da se liberalna stranka Velike Britanije, sve do 18. stoljeća, nazivala *Venecijanska stranka*, a među ostalim zanimljivostima spomenimo da se venecijanski odmetnuti fratar Paulo Sarpi, projekant renesansne ateističke „filozofije empirizma“, i šef venecijanske tajne službe, slavi i danas u Velikoj Britaniji kao nacionalni velikan. (Emil Čič: *Fokus*, br. 404. i 405., 2008.)

Venecija, kao i ostali gradovi današnje regije Veneto (Padova, Verona) bili su perjanica umjetničkog pravaca renesanse zasnovanog na empirijskim doživljajima svijeta i kritičkom odnosu prema svim autoritetima. Renesansa je oslobodila bujicu stvaralačke energije na temeljima antičkog poganstva u kojoj se zbila potpuna inverzija tisućljetne kršćanske kulture: Bog je potisnut u pozadinu, a Čovjek je postao mjera svih stvari. Slikari i kipari željeli su nadići nepovratno doba klasike, „ponovnim rođenjem“ preporučiti neopoganstvo u Europi, čime je počelo stvaranje modernog čovjeka današnjice.

Venecija u 18. stoljeću postaje inačica za dekadenciju. S onim naslijeđenim ukradenim blagom koje venecijansko crno plemstvo nije sklonilo u Englesku organiziraju se morbidne i raskalašene zabave koje u mnogome podsjećaju na babilonska bludničenja, kostimirani balovi, izložbe, kazališne predstave, kockarnice. Novac se nemilice rasipa na umjetnine, dragulje, luksuzne vlasulje, odjeću... Ako je igdje Sotona uspio stvoriti apsolutni „kult čovjeka“, onda je to uspio u Veneciji. Nije začudno što je upravo u Veneciji Federico Fellini 1976. godine snimao svoje „remek djelo“ Casanova, što je Venecijanski bijenale (*Biennale di Venezia*) postao najblasfemičnija umjetnička smotra koja je zabilježila zadnji čavao u lijes Nitzscheovog „mrtvog Boga“.

Svu tu demonsku opačinu venecijanskog himeričkog krilatog lava, najviše je osjetio jedan od najstarijih naroda na svijetu, narod koji je cijela dva tisućljeća s neraskidivom svezom s Vatikanom, bio štiti kršćanstva u Europi, narod Hrvata. Jasno je, da pogani Venecijanci nisu ništa mogli Hrvatima dok su Hrvati u slozi branili svoje zemlje. Sjetimo se samo vladavine slavnog kneza Domagoja (864.-876.), gospodara Jadranskog mora, kojega su Venecijanci nazivali najgorim knezom Hrvata (*pessimus Sclavorum dux*), pošto je Venecija morala Domagoju plaćati danak, za slobodnu plovidbu Jadranom. Domagoj je osim toga u više navrata na Jadranu pobijedio Saracene (Arape) i pomorske gusare koji su krstarili i

pustošili Jadranom poput Mlečana, a papa Ivan VIII. kada ga moli za pomoć, oslovljava ga

Međutim, spomenimo bar neka, od mletačkih osvajačkih pustošenja hrvatskih zemalja. Od mletačkog dužda Petra Orseola koji je 1000 godine pokorio hrvatsku obalu od Krka do Dubrovnika. Jasno je, da je to samo simbolika, ta tisućljetna godina, gdje Ivanovo *Otkrivenje (20, 2)* govori o tisućljetnom svezivanju Sotone, jer još od vremena svetog Augustina, tih tisuću godina između Kristovog prvog i drugog dolaska na zemlju, ne uzima se doslovno, već se smatra kao jedan dugi period. No, upravo se tako činilo hrvatskom vjerničkom puku, odanom Svetoj Stolici, kao da je Sotona izašao iz tisućljetnog okova, jer samo je sotonina mržnja mogla mu toliko zala nanijeti. Sjetimo se i *rugobe u ljudskoj spodobi*, kako ljetopisi govore o ugarskom kralju Kolomanu, koji došavši 1102. god. na prijestolje nesložne Hrvatske, potpisuje ugovor s mletačkim duždom Vitalom Michielom o podjeli Hrvatske.

Zadar, kao najbogatiji grad u Hrvatskoj do 1202. godine, pamtiće će iskonsku podmuklost i pokvarenost Mlečana, i tu 1202. godinu. Pošto je mletački dužd Henrik Dandolo opskrbio križarsku vojsku s 50 galija i 100 tovanih brodova za put u Palestinu, križari su za uzvrat, morali u korist dužda, osvojiti drevni, dobro branjeni, hrvatski grad Zadar. Za vrijeme opsade Zadra, Zadrani su na zidine grada izvjesili slike Isusa Krista i križeve u nadi da će odvratiti osvajača od napada. Međutim, demoni Mlečana ušli su bogohulne križarske osvajače, i Zadar je do temelja razrušen, a gotovo je sve pučanstvo pobijeno. Toma Arhidakon o tom stravičnom događaju je zapisao: „*I nastade strahovito ubijanje. U gradu nije ostalo toliko zdravih da uzmognu sahraniti poginule...*“

Svakako najsramotniju trgovinu s poganskim feničkim trgovcima, Mlečanima, učinio je pohlepni tuđinac, hrvatskougarski kralj, Ladislav Napuljski. Prodao je 1409. godine za 100.000 dukata cijelu Dalmaciju mletačkom duždu Mihajlu Steni. Ta sramotna prodaja imati će u povijesti nesagledive posljedice za sudbinu hrvatskog prostora u južnoj Hrvatskoj, poglavito u Crvenoj Hrvatskoj. Da ta „Presvijetla Republika“ i kao susjed nije nimalo poželjna pošto njena demonska žudnja za osvajanjem i ubijanjem ne može stati ni na kojoj granici, možemo vidjeti po nepromišljenom postupku Dubrovačke Republike 1718. godine. Da ne bi Dubrovačka Republika graničila s Venecijom odrekla se svojeg teritorija, i darovala Turskom Carstvu, koje je u odnosu na Veneciju bilo kudikamo trgovinski i politički pouzdanije, izlaz na more, na zapadu kraj poluotoka kleka (Neum), a na istoku područje Boke Kotorske oko rijeke Sutorine. Te granice će biti nepravredno zabetonirane u komunističkoj Jugoslaviji.

Povijesna pravda ipak je sustigla venecijansku oligarhijsku tiraniju. Napoleonovi ratovi 1797. godine dokinuli su za „sva vremena“ tu demonsku tvorevinu kao samostalnu državu. Ono što je najvažnije za nas Hrvate je to, da su u sastavu Napoleonove vojske koja je pokorila Veneciju, pretežito bili upravo Hrvati.

Sav raskoš i orijentalno blještavilo Venecije osjeća se i danas. Ali osjeća se i to, da je Venecija ne samo povijesno, već i materijalno umirući grad. Sva ta čarobna ljepota umjetnog grada sigurno tone, grada koji je izgrađen, baš kao i *đavolje evanđelje*, na nesigurnom pješčanom tlu, na rešetki satkanom od ukradenih balvana s hrvatskih obala. Tom neprirodnom gradu su se divili nesretni pjesnici, najdivljiji zanesenjaci i drugi dekadentni pustolovi. Ta čarobna ljepota grada, koju očito da nije samo ljudski um stvorio, isprepletana je s odumim smradom i smećem prijavih kanala i ustajalih vlažnih smrdljivih fundamenata. Upravo kao naličje svoga gospodara, babilonskog boga Marduka, odnosno Sotone. Jer poznato je da se Sotona također prikazuje pun vanjske ljepote i zavodljive kićenosti, ali svoj smrdljivi zadah nikada ne može izbjeći.

Korišteni dijelovi iz knjige *U klopci demona*

Mladen Lojkić

Liječenje hemoroida u ZG

 aritherah.hr/hemoroidi

Najmodernija, bezbolna, minimalno
invazivna metoda uz brz oporavak

